

AUDIOPHILE

VOL. 14 No. 157 MARCH 2010

AUDIO ▶ HOME THEATRE ▶ AV MULTIMEDIA

SONY
make.believe

BRAVIA



- 3 Great Small Speakers
 - > Harbeth : P3ESR
 - > ProAc : Response D1
 - > Spondor : SA-1
- 3 Phono Stage Small Size Big Sound
- 2 Modern Classic Speakers
- audiophile go digital
 - > Olive 4HD
- Wilson Benesch : Full Circle Set
- we're an audiophile
- เสริมวง Carnegie Hall
- 2 ห้องฟัง 2 ใจว่าค่า

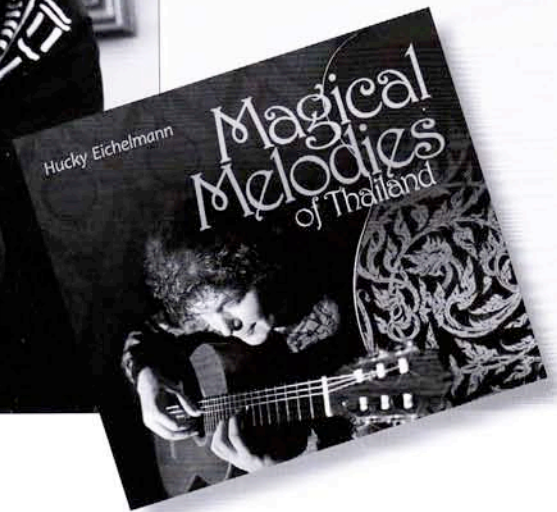
Feel
the passion

See
the difference

Touch
the future

HUCKY EICHELMANN

น้องมิก กับ น้ำตาแสงใต้ที่พมเพ็รอกอย



ใจจริงพมไม่อยากเอาแพนซีดีโซลท์กีตาร์คลาสสิกอื่นๆ มาเปรียบเทียบกับคุณภาพเสียงกับอัลบั้ม Magical Melodies of Thailand ของ Hucky Eichelmann แบบนี้เลยครับ แต่มันก็มีเหตุให้ต้องทำ...

ประเด็นที่พมยกมาเปิดตัวในย่อหน้าแรกนี้ เกิดขึ้นในภายหลังหลายๆ เหตุการณ์ ก่อนที่ผมวางแผนว่าจะเขียนถึงอัลบั้ม Magical Melodies of Thailand

เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ...

ราวๆ ต้นปีนี้ ผมได้รับคำเชิญจากทีมงานของ AMI Records ให้เข้าร่วมพิธีเปิดสตูดิโอบันทึกเสียงที่ชื่อ karma sound studios ที่บางเสร่ ชลบุรี แต่เนื่องจากผมติดภารกิจจึงไม่ได้ไปงานนี้ ตอนนั้นก็คิดว่า เคียววันหลังค่อยตามไปเก็บข้อมูลก็แล้วกัน

ถัดมาอีกไม่นาน ทาง AMI Records โทรฯ มาชวนว่า อยากให้ไปลองฟังมาสเตอร์ของงานชุดใหม่ของคุณฮัคกี้ แล้วนัคแรกก็มีอันต้องเลื่อนไป เพราะผมอีกเช่นเคยครับ คุณฮัคกี้และคุณเต๋าก็สนใจดีบอกว่าไม่เป็นไร ให้โอกาสนัคใหม่ ในเมื่อผู้ใหญ่ดีกับเราอย่างนี้นัคครั้งที่สองจึงต้องตรงเวลา

"สวัสดิ์น้องเหมียว"... ผมเอ๋ยทัก เมื่อเห็นเจ้าแมวอ้วนนอนอยู่ข้างประคูป้านของคุณฮัคกี้ มารู้ทีหลังว่าชื่อ "น้องมิก"

ผมเจอคุณฮัคกี้ล่าสุดเมื่อครั้งที่ไปสัมภาษณ์ตอนออกอัลบั้ม "Sweet Words" ก็ 2 ปีมาแล้ว ตั้ง 2 ปี นึกว่าเพิ่งไม่นานมานี้เสียอีก ผมว่าคุณฮัคกี้ก็ไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งรูปร่างหน้าตา และอ้อยาศัย (ขมจริงๆ นะครับ ไม่ใช่เพราะชาติที่หอมกรุ่น กับขนมที่เอามาเลี้ยงนะครับ 555)

"มีเพลงน้ำตาแสงได้ด้วย" ผมขานลูกเลยครับ เพราะผมชอบเพลงนี้มาก และไม่คิดว่าจะมีใครนำมาเล่นด้วยก็คาร์คลาสสิกอีก หลังจากได้ฟัง "น้ำตาแสงได้คอนแชร์โต" ของคุณเชคคอร์ดรัฐเลิศพิพัฒน์ ที่นำชาวพันธุ์ไร้คำใส่แผ่นซีดีมาให้จากต้นฉบับที่เป็นเทป open reel

"นวลเจ้าพี่เอ๋ย... คำน้องเอ๋ยล้ำคร่ำครวญ ถ้อยคำเหมือนจะชวน ใจ พี่ หวนครวญคร่ำอาลัย"

แล้วรศทองขึ้นมา ผมนี่น้ำตาจ๋าเลยครับ แล้วก็ตัดสินใจในตอนนั้นว่า หนี่จะไม่แค่สัมภาษณ์คุณฮักก็ แต่จะวิจารณ์อัลบั้มนี้เลย ทว่าพอกลับมาจากบ้านคุณฮักก็คิดถึงมาบังคิดว่า เอาละสิ... ถ้าจะวิจารณ์ มันต้องมีเกณฑ์ที่เรากำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ประเมินคุณภาพของงานที่เราจะวิจารณ์ ว่าแค่... "เรานะ ถึงหรือเปล่า"

เอาน่า... ทำงานนี่สิบกว่าปีแล้ว ผ่านเครื่องเสียงมาก็เยอะ ประสบการณ์ในการฟังก็มีน้อย ลองคู่สักหน่อยสิว่า... ถึงหรือเปล่า และ... นี่คือเกณฑ์ที่ผมจะใช้ในการทำงานวิจารณ์ดนตรี (ซอฟต์แวร์ต่างๆ) ซึ่งผมกำหนดขึ้นมาเอง โดยนำแนวคิดหลายๆ อย่างมาผสมผสานกันครับ

แนวคิดที่ 1 นำมาจาก "เสียง คอลอสอย" ในหนังสือ "ศิลปะคืออะไร" ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 มกราคม 2538 มีใจความว่า...

"...ปฏิบัติการทางดนตรีจะต้องมีความเป็นศิลปะ จะต้องเป็นศิลปะ คือต้องมีความกินใจ มีเงื่อนไขสำคัญสามอย่างที่ควรใส่ใจ และในการทำให้สมบูรณ์ทางดนตรีนั้นมีสิ่งจำเป็นอื่นๆ อีกมาก การผันผ่านจากเสียงหนึ่งไปสู่อีกเสียงหนึ่ง จะต้องขัดขึ้นหรือสืบเนื่อง เสียงนั้นต้องเพิ่มขึ้นหรือแผ่ลงอย่างราบรื่น ต้องกลืนเข้ากับเสียงหนึ่งและไม่กลืนกับอีกเสียงหนึ่ง เสียงนั้นต้องมีความแผกผันอย่างนั้นหรืออย่างนี้ และอะไรอื่นๆ อีกมาก แต่จะต้องมีเงื่อนไขสำคัญสามอย่างคือ ความลึก ช่วงเวลา และความหนักเบาของน้ำเสียง การทำดนตรีจะเป็นศิลปะได้ก็ต่อเมื่อมันกินใจ เมื่อเสียงไม่สูงหรือต่ำเกินไป จะต้องเป็น ซึ่งก็คือ เมื่อแกนกลางที่เล็กที่สุดของโน้ตที่จำเป็นถูกเล่นขึ้น เมื่อน้ตตัวนั้นทอดเสียงด้วยช่วงเวลาที่จะต้องทอด และเมื่อความหนักแน่นของน้ำเสียงไม่มากหรือน้อยไปกว่าที่จะต้องเป็น การฝึกเขียนเพียงน้อยนิดในความลึกของน้ำเสียง ไม่ว่าจะในทิศทางใด การทอดเสียงที่ยาวหรือสั้นเกินไป หรือความหนักแน่นที่เขียนผิดไปจากที่จะต้องเป็น ล้วนทำลายความสมบูรณ์และมีผลต่อความกินใจของงานชิ้นนั้นทั้งสิ้น ดังนั้น อารมณ์ความรู้สึกอันกินใจจากศิลปะของดนตรี ซึ่งดูง่ายและได้มาง่ายๆ นั้น เราจะซึมซับได้ก็ต่อเมื่อผู้บรรเลงค้นพบสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อันไร้ขอบเขต ซึ่งจำเป็นต่อความสมบูรณ์ของดนตรี..."

แนวคิดที่ 2 ผมนำมาจากการตีความในความหมายของคำว่า "สุนทรียศาสตร์ - Aesthetic" จากการอ่านพบเจอในเว็บไซต์ต่างๆ แต่ที่ผมชอบมากๆ ต้องให้เครดิตกับอาจารย์ Siren ใน www.bwfoto.net เป็นสิ่งคมของคนที่รักการถ่ายภาพขาว-ดำ ในกระบวนการแบบออริจินัล แนวความคิดที่อาจารย์ให้ไว้ ผมได้นำมาตัดต่อและประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานวิจารณ์ดนตรีของผม มีอยู่ว่า... "สุนทรียภาพ หรือ Aesthetic นั้น ไม่ได้หมายถึงความสวยงามแต่อย่างเดียว แต่หมายถึง emotional value ซึ่งอาจเกิด

ขึ้นจากอารมณ์ทั้งด้านบวกหรือลบก็ได้ ซึ่งน่าจะแบ่งออกได้เป็น 3 หมวดใหญ่ๆ... อย่างแรก คือ visual element หรือสิ่งที่เรารับรู้ในแง่กายภาพ อย่างที่สอง คือ emotion หรือ aesthetic ซึ่งจะบอกว่ามันเป็นปัจเจกก็ไม่ใช้ universal ก็ไม่เชิง เพราะการรับรู้ความงามของแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน แต่ก็มีเกณฑ์มาตรฐานบางอย่างที่คนทั่วไปรับรู้ได้ว่า นี่คือความงาม อย่างสุดท้าย คือ content"

ทั้งสองแนวคิดนี้เป็นเกณฑ์กว้างๆ ซึ่งจะต้องนำมาผนวกกับการประเมินผลในองค์ประกอบอื่นๆ อย่างไรก็ดีผมมีสิ่งหนึ่งที่ผมขอยึดเป็นแก่นหลักในการทำงานก็คือ "การให้เกิดรติกับผู้สร้างสรรค์งาน" หมายความว่า... ผมเชื่อว่า งานทุกชิ้นคนทำงานต่างมีความตั้งใจเต็มที่ (ในกรณีที่ผมมีความรู้สึกว่าเป็นงานชุดใดไม่เป็นไปตามหลักคิดดังกล่าว ผมจะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการงานชุดนั้น) ทั้งนี้ เมื่อมีความตั้งใจเต็มที่แล้ว ผมจะดูปัจจัยประกอบอื่นๆ ว่า สามารถถ่ายทอดความตั้งใจดีๆ นั้นให้ปรากฏออกมาเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะสาเหตุใด

พอเรื่องมันออกมาในรูปแบบนี้ ก็เลยวกกลับไปสู่ย่อหน้าแรกของบทความนี้ที่ว่า...

ใจจริงผมไม่อยากจะเอาแผ่นซีดีโซโล่ก็คาร์คลาสสิกอื่นๆ มาเปรียบเทียบกับคุณภาพเสียงกับอัลบั้ม Magical Melodies of Thailand ของ Hucky Eichelmann แบบนี้เลยครับ แต่มันก็มีเหตุให้ต้องทำ...

ถึงตอนนี้ก็ต้องขอโทษกันตรงๆ ครับ ว่า... ผมขอยกออกการวิจารณ์อัลบั้ม Melodies of Thailand ของ Hucky Eichelmann ไปต่อในฉบับหน้า พร้อมกับมีรายละเอียดเพิ่มเติมในการวิเคราะห์ทางด้านคุณภาพเสียง และบอกเล่าวิธีการทำงานของผม เพื่อให้มั่นใจว่าจะแนะนำทุกคะแนนที่ผมให้ นั้นถึงถึงแง่มุมต่างๆ อย่างครบถ้วน และหวังว่าบทความที่เขียนจะสามารถใช้เป็นบรรทัดฐานให้กับผู้อ่านในการเลือกงานดนตรีดีๆ มาฟัง และมีความสุขไปกับศิลปะแขนงนี้ครับ... ADP



ที่มาของ Sketches of Sound

ผมชอบอัลบั้ม Sketches of Spain ของ Miles Davis มาก (เคยเล่าสั้นๆ ไปบ้างแล้ว) ฟลัต์ที่ได้อินท่อนแรกของเสียงทรัมเป็ตที่บรรเลงบทประพันธ์ Concierto de Aranjuez (ท่อน Adagio) ที่ทำให้ผมหลงใหลงานชุดนี้ทันที (Concierto de Aranjuez เป็นงานก็ตาร์คอนแชร์โตที่โด่งดังมาก ประพันธ์โดย Joaquin Rodrigo) และเมื่อฟังถึงอัลบั้มเหมือนเราได้สัมผัสกับวินแห่งสเปนที่ Miles Davis ร่วมกับ Gil Evans ผึกกำลังเล่าเรื่องแผ่นดินสะเทือน ทำให้ผมรู้สึกว้าประเทศนี้ ฟากหนึ่งก็ช่างเร่าร้อนและแสนเข็ญ ขณะที่อีกฟากหนึ่งก็โรแมนติกเกินห้ามใจด้วยเหตุนี้ ผมจึงนำคำว่า Sketches มาผสมกับ Sound เพื่อสมทบบทกวีที่ถ่ายทอดภาพร่างของผลงานที่ผมวิจารณ์ โดยหวังให้ผู้อ่านได้สัมผัส และเห็นถึงตัวตนของงานชุดนี้ๆ ครับ